

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Ямбол, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Миглена П. Коматарова
в присъствието на прокурора Д. Ст. Л.
като разглежда докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20242300600023 по описа за 2024 година

Производството пред Ямболски окръжен съд е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

С Присъда № 3/08.01.2024 г. по НОХД № 1150/2023 г. на ЯРС подсъдимият Д. Д. Щ. с ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на **.*.*** г. в периода между 16:00 ч. - 21:20 ч. в гр. *****, на ул. ***** *****, е отнел чужди движими вещи: 1 бр. гривна с черни мъниста и златни топчета, 1 бр. гривна със сини мъниста и златни топчета и 1 бр. златна обеца от владението на Д. Й. И. с ЕГН: *****, собственост на Й. И. Д. от гр. *****, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила - издърпал обецата от ухото и гривните от двете ръце на И., като макар и непълнолетен е могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си – престъпление по чл.198, ал.1, вр.чл.63, ал.1, т.3 от НК, поради което и на основание чл.58а, ал.4 вр.чл.55, ал.1 от НК му е наложено наказание пробация при следните пробационни мерки:

1. Задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от една година, с периодичност на срещите с пробационен служител два пъти седмично, и

2. Задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година.

С присъдата, съдът се е произнесъл по отношение на веществените доказателства - 1 бр. черна гривна с черни мъниста и златни топчета и 1 бр. черна гривна със сини мъниста и златни топчета - оставени на съхранение в РУ-Ямбол, като е разпоредил след влизане на присъдата в сила да се върнат на собственика – Й. И. Д. от гр.*****.

Подсъдимият е осъден да заплати направените по делото разноски общо в размер на 280.80 лв., вносими в приход на Републиканския бюджет и по сметката на ОД на МВР-Ямбол.

Срещу присъдата само в частта ѝ относно наложеното наказание е постъпил протест от РП Ямбол. Протестът е бланкетен и в него не са направени доказателствени искания. Иска се изменение на присъдата чрез отмяна на приложението на разпоредбата на чл.58а, ал.4 вр.чл.55 от НК по отношение на наложеното наказание и определянето му на основание чл.58а, ал.1 вр.чл.54 от НК в размер на 9 месеца лишаване от свобода, което след редукцията му с 1/3 да бъде определено на 6 месеца лишаване от свобода и отложено от изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от три години. В допълнението към протеста се поддържа искането за изменение на присъдата чрез изменение на вида на наложеното наказание, като същото се аргументира с високата степен на обществена опасност на извършеното, начинът на извършване на деянието – на улицата и спрямо малолетно лице, по „нагъл“ начин – чрез издърпване на инкриминираните вещи от ръцете и ушите на пострадалия, както и с високата степен на обществена опасност на дееца – бил извършил и кражба, за която се водело друго досъдебно производство, срещу него имало заведени многобройни заявителски материали за извършени кражби и са му налагани възпитателни мерки по ЗБППМН.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – гр.Ямбол поддържа протеста и моли същият да бъде уважен по изложените в него съображения.

В съдебно заседание въззиваемият – подс.Д. Щ. участва лично и със

служебно назначения му защитник – адвокат от АК-*****. Последните оспорват основателността на протеста и молят същия да не бъде уважен. Считат, че протестираната присъда е правилна, обоснована и справедлива, като при постановяването ѝ първият съд внимателно, задълбочено и пълно е преценил събрания по делото доказателствен материал, взел е предвид безспорното стабилизиращо влияние на учебното заведение, в което се намира в момента подсъдимия, както и становището на разпитаните по делото свидетели - директорът на ВУИ, където е настанен Щ., учителите и възпитателите му, които са изразили удовлетворение от поведението му. Защитникът счита, че с израстването на подсъдимия и условията, при които се намира, той е лишен в много голяма степен от възможността да употребява наркотици, които били пряката причина за извършване на деянието. С оглед това намира, че по вид и размер наложеното наказание е правилно определено.

При дадената му от въззивния съд последна дума, подсъдимият моли присъдата да бъде потвърдена.

Съдът, след като се запозна с изложеното във въззивния протест и допълнението към него, доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакуваният съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл.313 и сл.от НПК, констатира от фактическа и правна страна следното:

Протестът е процесуално допустим като подаден от лице имащо право на протест и в срока по чл.319, ал.1 от НПК, а разгледан по същество се преценя като неоснователен, поради следните съображения:

Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка не се оспорва от прокурора, подсъдимия и неговия защитник и е в съответствие и се подкрепя от събраните по делото в хода на досъдебното производство гласни и писмени доказателства, поради което проверяващия съд намира за ненужно да я преповтаря. При установяването ѝ районният съд е обсъдил кои доказателства кредитира и кои не, като е изложил и подробни аргументи в тази посока. Правилно и обосновано първата инстанция приема и кредитира както признанията, направени от страна на подсъдимия по реда на чл.371 т.2 НПК, така и събраните в хода на досъдебното производство писмени и гласни доказателства, които ги подкрепят.

При правилно изяснена фактическа обстановка и на базата на анализ на събраните по делото доказателства решаващият съд е достигнал до законосъобразни и обосновани правни изводи, като е приел, че въззиваемият-подсъдим Д. Щ. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав по чл. 198, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, т.к. на **.**.**** г. в периода между 16:00 ч. - 21:20 ч. в гр. *****, на ул. *****, е отнел чужди движими вещи: 1 бр. гривна с черни мъниста и златни топчета, 1 бр. гривна със сини мъниста и златни топчета и 1 бр. златна обеца от владението на Д. Й. И. с ЕГН: *****, собственост на Й. И. Д. от гр. *****, без негово съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила - издърпал обецата от ухото и гривните от двете ръце на И., като макар и непълнолетен е могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си.

Районният съд е направил пълен правен анализ на извършеното от подсъдимия деяние, който се споделя от въззивната инстанция и поради липса на обжалване в тази насока е ненужно да се преповтаря.

Относно вида и размера на наложеното на подсъдимия наказание:

Претенцията, съдържаща се в подаденият протест за отмяна приложението на разпоредбата на чл.58а, ал.4 вр.чл.55 от НК и за приложение на разпоредбата на чл.58а, ал.1 вр.чл.54 от НК по отношение на наложеното наказание, въззивната инстанция намира за неоснователна.

Наложено на въззиваемия Щ. наказание при условията на чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б“б“ от НК – пробация при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от една година, с периодичност на срещите с пробационен служител два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година, е справедливо. Същото е съобразено от една страна с наличните отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства - високата степен на обществена опасност на осъщественото от него престъпно деяние, че същото е извършено спрямо малолетно лице и предвид извършените преди това от подсъдимия противообществени прояви, за които са му налагани възпитателни мерки по ЗБППМН, както и от друга страна със смекчаващите отговорността му такива – чистото съдебно минало, оказаното от подсъдимия съдействие на органите на разследването за разкриване на обективната истина

по делото, направеното самопризнание относно фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт, социалното и материално му положение, които са станали причина и са го мотивирали към извършване на деянието, ниската стойност на отнетите вещи - предмет на престъпно посегателство, които са частично възстановени на собственика, както и проявената критичност към извършеното. Правилно е отчетено от съда също, че към момента на извършване на престъплението Д. Щ. е бил в ранната фаза на непълнолетие и приложената от него сила при извършване на деянието не е с висок интензитет и не е довела до увреждания на пострадалия малолетен. Затова и определеното наказание при наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства и в размер над минималния такъв за всяка пробационна мярка /с оглед и наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства/, се явява справедливо и съответно на целите, визирани в чл.36 от НК.

С оглед изложеното, въззивният съд прецени като неоснователно възражението на прокурора, че при решаването на въпроса за вида и размера на наказанието първоинстанционният съд не е отчетел всички обстоятелства, които са от значение за индивидуализацията му и не ги е ценил съобразно действителната им тежест. При определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия, районният съд е отчетел всички налични смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и правилно е стигнал до извода, че същото следва да бъде определено при условията на 58а, ал.4 вр.чл.55, ал.1, т.2, б“б“ от НК, т.к. са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства, така че и най-лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко за него. Така също, първият съд ясно е подчертал в мотивите си, че при индивидуализацията на наказанието на подсъдимия Д. Щ. е взел предвид извършените преди това от него противообществени прояви, за които са му налагани възпитателни мерки по ЗБППМН. Смекчаващите вината на Щ. обстоятелства, както и отегчаващите такива, са изчерпателно посочени в мотивите на присъдата и водят до извод, че определяне на наказание лишаване от свобода при условията на чл.58а, ал.1 вр.чл.54 от НК би било проява на необоснована наказателна репресия спрямо него, доколкото и настоящото осъждане е единствено за него към момента на извършване на престъпното деяние. Това, че спрямо подсъдимият се води и друго досъдебно производство /както се твърди от прокурора в допълнението към протеста/, не

би могло да бъде взето предвид от съда при индивидуализация на наказанието, предвид презумпцията за невиновност, установена и прокламирана в чл. 16 от НПК.

С оглед на изложеното въззивният съд прецени, че така наложеното наказание е справедливо и напълно съответства на степента на обществената опасност на деянието и на личността на извършителя, поради което не са налице основания за неговото изменение.

Не се констатира неправилност на присъдата и в частта относно разпореждането с веществените доказателства, както и в частта за разноските, като последните с оглед изхода на делото са поставени в тежест на подсъдимия.

Водим от горното и след като на осн.чл.314, ал.1 от НПК провери правилността на присъдата изцяло, въззивният съд намира, че същата следва да бъде потвърдена като правилна, обоснована, справедлива и постановена при спазване на процесуалните правила.

Ето защо и на осн.чл.338, вр.чл.334, т.6 от НПК, Ямболски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 3/08.01.2024 г. по НОХД № 1150/2023 г. на Районен съд Ямбол.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____